

Ett liv kvar att leva

För ett tag sedan läste jag i aftonbladet söndag en berättelse om en mamma som varit med om det värsta man kan vara med om som förälder. Att förlora sitt barn.

Mamman heter Ulrika och har tillsammans med en Skövdetjej, Jessica skrivit boken *Ett liv kvar att leva*. Jag blev tagen och berörd över artikeln och har länge funderat på att skaffa boken. Boken som handlar om hur livet vände på några sekunder och aldrig blev sig likt igen. Om hur man överlever och väljer att fortsätta leva. Om hur man går vidare efter att ha förlorat sitt barn.

För det är första tanken- *Hur orkar man? kan man gå vidare?*

Deras förhoppning är att boken ska ge en stunds eftertanke men också inge hopp för dem som drabbats av olika kriser. Boken är även ett stöd för anhöriga som vill veta hur och på vilket sätt de bäst kan hjälpa till.

Förra veckan var Jessica inne på salongen och vi pratade lite och jag frågade om boken. Idag kom hon in med den. Tack snälla Jessica.

Jag öppnade den direkt och tårarna kom efter första meningen. Bestämde mig för att lägga igen den och sätta mig när jag kommit hem vilket jag också gjorde. Blev sittandes i två timmar.

Jag finner inga ord. Har inga ord som förklarar den känslan man känner när man läser. Men boken är helt fantastiskt fint skrivet. Jag hade egentligen tänkt skriva om boken när jag läst ut den men vill redan nu berätta om det jag läst. Det är en stark gripande berättelse som jag tror kan hjälpa många andra. Som också är fängslande och stundtals smärtsam. Men också en hyllning till livet, om hur man går vidare.

Jag tror det är bra att ta del av sådana här berättelser. Vi tar ibland allting för givet och ibland kan man behöva en stunds eftertanke.

Här kan du läsa mer och även beställa boken- www.ettlivkvarattleva.se
Läs den!

Ulrika- mina varmasta tankar går till dig, din familj och din lille änglason Jonathan. TACK för din starka gripande berättelse. Jag är övertygad om att den kan hjälpa många andra.

Godmorgon fina vänner!

Har redan fått flera fina mail efter inlägget igår om boken *Ett liv kvar att leva*.

Johanna Toftby, bloggade i mama.nu 1 dec 2009

Flera som blivit berörda och kanske inte vågar läsa boken. Jag kände samma känsla när jag läste aftonbladets artikel. Men tro mig, det är den mest gripande och fantastiska bok jag läst. Klumpen i magen får man och när man läser kapitlet om begravningen finns det inte ord för hur mycket tårar som rinner. Men, den ger också så mycket hopp och kärlek.

Jag är ändå övertygad- man finner en styrka av hennes berättelse. Man tar inte allt för givet och jag är på något sätt glad över hennes otroliga postiva syn på livet- trots den förödande tragedi hon blivit drabbad av.

Ha en underbar tisdag, glöm inte av att krama någon ni tycker om.

Puss